
ODPRZYSIĘŻENIE (11) *sb n*

-enie (6), -enie (5).

o oraz pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* odprzysiężeni(e) (2). ◇ *G* odprzysiężenia (2). ◇ *D* odprzysiężeniu (3). ◇ *A* odprzysiężenie (2). ◇ *I* odprzysiężeniem (1). ◇ *L* odprzysiężeniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. odprzysięc się.

Pod przysięgą zaprzeczenie, zarzeczenie się, wyparcie się kogoś lub czegoś; odstąpienie, zdradzenie; abiuratio, eiuratio Cn (11) : Nigdy by cie był Legát na odprzysiężenie nieprzywiódł/ gdyby ty był niebłądził. MurzHist G3v, C4v.

*odprzysiężenie kogo, czego (5): a tem swoim haniebnem zbawiśiela fwe⁸⁰ odprzysiężeniem/ infzé które przed tem w wierze iego zbudował/ od drogi práwy odwieść [jest bład] MurzHist C4v, E, T2v; KrowObr 137v; wlpomnię y owe wykřętniki/ którzy fię zápieráią fwych *procuratorow*, y przysięże/ że mu nie poruczał od siebie mowić (*marg*) Prokuratorow od przysiężenie. (–) GórnRozm Hv*

odprzysiężenie czyje [pron poss] (4): a moje dokonanié wkrótce ftrafzliwé będzie/ abych był na przykład wybranym/ moiego odprzysiężeniá. MurzHist D4v, C4v, Ov, V2v.

W połączeniu szeregowym (1): iedno [ta przysięga] ielt oney pierwżey przyięgi ná krzćie [...] odprzysiężenie/ záprzenie y wyrzetenie KrowObr 137v.

Szereg: »zaprzeczenie i odprzysiężenie« (1): abo duch święty od zaprzecziá/ abo duch zły ku zaprzeczeniu i odprzysiężeniu ciągnął. MurzHist L3v. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

Cf ODPRZYSIĄC, ODPRZYSIĄC SIĘ, ODPRZYSIĘŻENIE SIĘ

ZCh